

Ko pa so bile hlače in telovnik dodelane, tedaj jih položi lepo zravnan v materino skrinjo, koder so čakale „Velike noči,“ ki je bila vže blizu. Seveda je Tonček vedno pazil, kdaj pojde mati kaj v skrinjo pogledat, da je tudi on brž prihitel in pogledal, če je še vse tako, kakor je bilo.

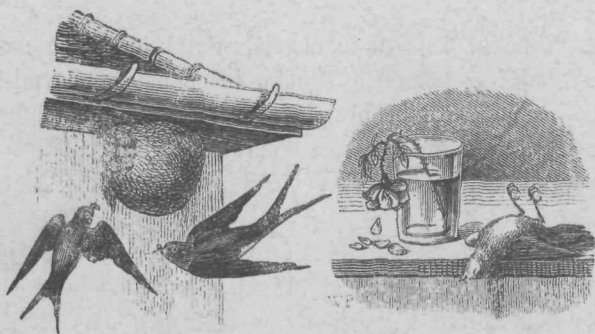
Ko se pa približa Veliki petek, tedaj se je Tonček prvič prikazal na pragu v novih hlačicah, ko je šel z materjo k fari božji grob molit.

To so bile torej prve hlačice Tončkove!

B.

Lastavice.

Evo jih, evo, naših drob-
nih ptičic, ljubeznjivih lastavic,
ki nam prinesó vsako leto za-
želeno vzpomlad ter ž njo pri-
jetno zelenje in cvetje. Kako
glasno cvrčé in obletavajo našo
hišo, kder so si naredile gnez-
dice za svoje mladiče. — In
kje so bile poprej te ljubeznjive
ptičice? Kje so bile vso dolgo

veter prepihava, ko v solnčnih
žarkih vže plešejo muhe in komarji svoje kolo? — Prišle so iz daljnega, daljnega
kraja, več sto kilometrov daleč preko morja, preko gorá in dolin. In kdo jim je
povedal, da je pri nas vže gorkeje vreme nastalo, da se po zraku zopet igrajo
muhe in komarčki? Kdo jim je pokazal pot po zraku, po katerem ni nobene ceste,
niti kažipota? In vender nobena ne zgreši svojega pota, vsaka pride na pravo mesto
in o pravem času.

Lastavice nimajo uma kakor mi ljudje, niti morejo misliti kakor človek, ali
vender se nam zdí, da je vse, karkoli storé, narejeno pametno in razumno. Marsi-
katerega človeka bi lahko osramotile s svojim delom. Bog jim je dal, kakor tudi
drugim živalim, nek poseben nagón, katerega se držé in kateremu sledé. S tem
nagonom uči jih vsemogočni Stvarnik zidati umételjna gnezda in jim kaže pot
preko daljnega morja.

Zatorej bodite nam prisrčno pozdravljene, ljubeznjive ptičice, dobro došle v
naše kraje! Pripnite si svoje gnezdice, kamor koli se vam poljubi, saj vemo, da
z vami prihaja sreča in zdravje v našo hišo. a od koder pobegneta ve, ondukaj
se naseli ubožnost in nesreča.

—ć.

